

Mál nr. 370/2017**M og
váttryggingafélagið V vegna slysáttryggingar ökumanns og eiganda bifreiðarinnar X.****Líkamstjón við að lyfta dekki strætóbifreiðar 22.12.2014.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttakið 21.11.2017.

Bréf V, dags. 20.12.2017.

Málsatvik.

M var ökumaður strætóbifreiðarinnar þegar dekk losnaði undan bifreiðinni og rann út á götu. Í tjónstilkynningu til V kemur fram að M hafi farið út úr bifreiðinni til að fjarlægja dekkið af götunni, þar sem það hafi verið fyrir umferð, verið að reyna að lyfta því þegar hann tagnaði á baki.

M telur að líkamstjón hans hafi orðið við stjórn bifreiðarinnar X sem og að það sé rakið til notkunar bifreiðarinnar í skilningi 92. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Tjón M megi rekja til hættueiginleika bifreiðarinnar í skilningi dómafordæma vegna túlkunar á notkunarhugtaki umferðarlaga. M bendir á að það verði að líta heildstætt á þá atburðarás sem leiddi til líkamstjóns hans og bendir á að mikilvægt hafi verið að fjarlægja dekkið sem rann undan bifreiðinni sem hann stýrði þar sem um hafi verið að ræða umferðargötu og mikilvægt hafi verið að koma í veg fyrir frekar tjón. Einnig vísar M til dóms Hæstaréttar í máli 426/2011 máli sínu til stuðnings vegna orsakatengsla, sem og dóms í máli 331/2014 um gildissvið slysáttryggingar ökumanns.

V telur að líkamstjón M verði ekki rakið til notkunar bifreiðarinnar X þar sem ekki sé sýnt að það megi rekja til sérstakra hættueiginleika hennar þar sem bifreiðin hafi verið kyrrstæð auk þess sem enginn búnaður hennar hafi verið í notkun þegar tjónið varð, auk þess sem M hafi verið farinn frá stjórn bifreiðarinnar út á götu. V vísar auk þess til tveggja dóma Hæstaréttar um að háttsemi ökumanna sem stígi út úr ökutæki sé komin út fyrir það að þeir séu við stjórn þess sem og að líkamstjón M verði ekki rakið til skyndilegs og utanaðkomandi atburðar.

Álit.

Í málinu liggur fyrir að M steig út úr strætóbifreið sem hann ók til að reyna að fjarlægja dekk bifreiðarinnar af akbraut, en það hafði runnið undan bifreiðinni stuttu áður. Ljóst er að M var ekki lengur við stjórn bifreiðarinnar í skilningi 92. gr. umferðarlaga, eftir að hann hafði numið staðar og gengið út úr bifreiðinni og frá stjórn tækjum hennar. Við það verður einnig það rof í atburðarásinni sem leiddi til líkamstjóns hans að ekki verður heldur litið svo á það verði rakið til notkunar bifreiðarinnar. Slysahugtak slysáttryggingar ökumanns er ekki skilgreint sem skyndilegur og utanaðkomandi atburður, en það breytir ekki því að skilyrði 92. gr. umferðarlaga þurfa að öðru leyti að vera uppfyllt. Eins og hér segir eru þau það ekki í tilviki M og á hann því ekki rétt til bóta.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til greiðslu bóta úr slysáttryggingu ökumanns og eiganda bifreiðarinnar X.

Reykjavík, 16. janúar 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.